

„דרושה לנו לינדה משלנו!“ התמרמרו

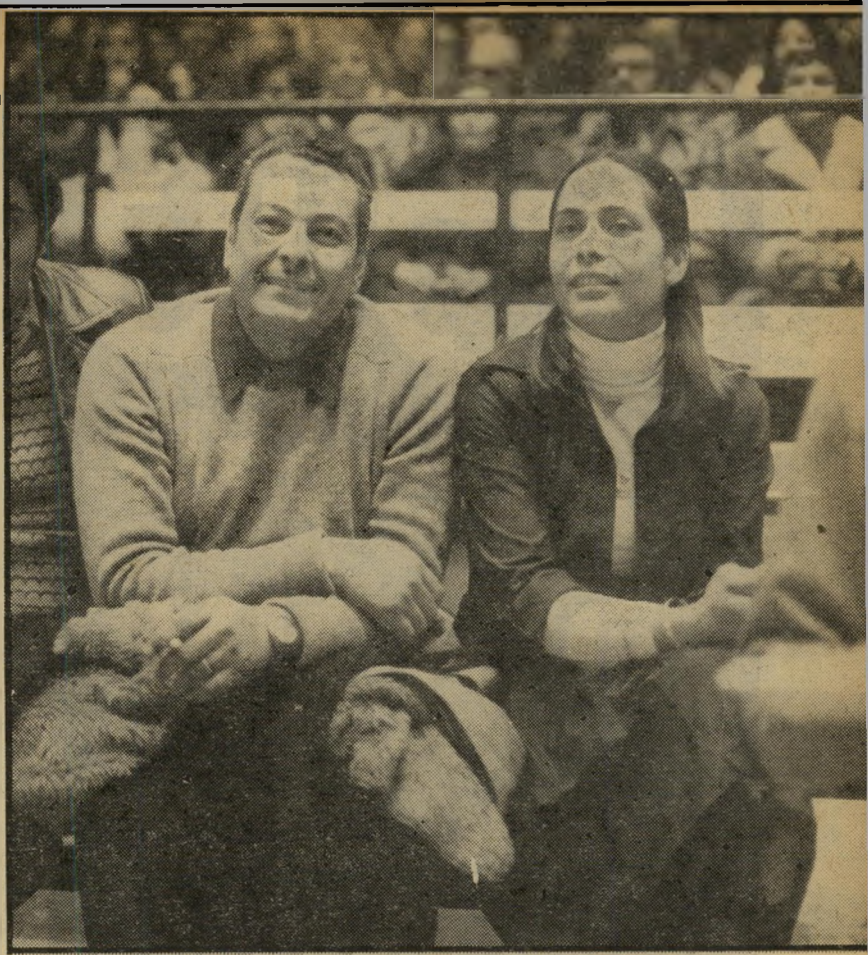
העיתונאים המיצריים בקאהיר, למדאה

עלילות בת-התערובת הפולנית-הודית

בחינת הפתעה. הם נוכחו לדעת, כי למקומות שאליהם הגיעו הכתבים הישראליים לים לא הצליחו הם להגיע, וכשביקרו כיצד, קיבלו את התשובה: לינדה. הם הבחינו ביחס ובשירותים, שנתנו הפקידים לעיתונאים ישראלים, שהיו טובים יותר מאלה שבהם זכו הם עצמם. וכאשר ביקשו להבין מדוע וכיצד, קיבלו תשובה אחת: לינדה. כאשר הם ניסו להשתמש בנוסחת הקסם, ופנו בעצמם אל לינדה, נתקלו ברצונה לעזור. הם לא יכלו להסתיר את התפעלותם. לינדה עזרה גם להם!

לדבר עם המרכזייה. ואז ערכה מיבצע של שיכנוע טלפוני והכתב הישראלי שוחח עם ירושלים. כאשר נדמה היה שיש פחות מדי חדרים במלון, והיתה טעות בהזמנה, השתלטה לינדה על המפתחות של החדרים. חילקה אותם בין העיתונאים, והתברר כי יש די חדרים.

כאשר נדמה היה לכתבים ישראלים, כי משהו מהמשלחת הישראלית אינו עוזר להם כפי שנדרש, והתלונה הגיעה לאוזנה של לינדה, קיימה שיחה קצרה עם אותה אישיות, וזו נפתחה מייד בפני העיתונאים. הכתבים הישראלים קיבלו את שירותיה של לינדה כדבר טבעי. הם רגילים להם גם בארץ. „כאשר משהו מאיתנו אינו מצליח לשכור מכונית, אנו פונים אל לינדה והיא מוצאת מכונית“ סיפרה כתבת גרמנייה השוהה בקביעות בישראל. „וכאשר משרד התיקנות לא התקין במהירות מספיק טלפון בביתו של כתב חדש, הפעילה לינדה את הקשרים שלה ואותו עיתונאי קיבל טלפון למחרת היום.“ אין צורך לנסוע לקאהיר, או להיות כתב-זר בארץ, כדי לראות כיצד לינדה עובדת. הכתבים הישראליים, שסיקרו את ביקוריהם של אנזור אל-סאאדאט ושל גיימי קארטר, לא יכלו שלא להבחין בלינדה, שהצליחה להשתלט על מרכז העיתונות הגדול בתיאטרון ירושלים. למרות שלא היתה המנהלת הרשמית שלו, היתה לינדה הרוח החיה

ידיד מיצרי

כאשר שהו בארץ עיתונאים מיצריים, בעת ביקור אנזור אל-סאאדאט ואחרי הביקור, טיפלה לינדה בעיתונאים אלה, שהפכו לידידיה האישיים. מטעם לישכת העיתונאים הממשלתית. בתמונה היא נראית עם אחד מהם, באיצטדיון יד-אליהו במישחק כדורסל בין נבחרת ישראל ונבחרת ספרד.

השד שהפך אגדה

אז הם עיתונאים מצריים. אלה, שי לינדה הפכה בעיניהם אגדה, ידעו רק חלק מן האמת. כאשר נבלעה המישלחת הישראלית במטוס, שהחזיר אותה לארץ לאחר הביקור בקאהיר, התיישבה לינדה על אחת מכורסות המטוס ונרדמה היש מהר. רק אז התברר, כי במשך שלושת ימי הפיור במצריים לא עצמה לינדה עיין, אפילו לשעה קלה. „האגדה הישראלית“, או „השדה הישראלי“ כפי שכונתה לינדה בפי העיתונאים המצריים, לא נולדה בישראל אלא בכלכותה שבהודו. הרקע המישפחתי שלה

אגדה ושמה לינדה

המישפחה בהודו מישפחה רמבאום בגן ביתם בהודו. מימין: אביה של לינדה, בולק, שנפטר לא מכבר, אחותה הבכירה של לינדה הנמצאת היום בארץ. אחיה הצעיר המתגורר בלונדון. לינדה עצמה ואמה. בפעם האחרונה התפלגה המישפחה כאשר לינדה עם אמה ואחותה עברו לאוסטרליה.

שבו. היא הצליחה לפתור בעיות רבות, קטנות וגדולות, למאות עיתונאים ישראליים וזרים, שנוקקו לשירותים שונים ומגוונים. לעיתונאים המצריים היתה לינדה כי

גשים אלא אף מודאגים. הם הכירו את הר קשיים הממתנים לעיתונאים במצריים. את האיטיות המצרית המרגיזה את כל מי שלא רגיל אליה, את בעיית הטלפונים, שכימעט אינם פועלים, את הסייט הכרוך בהעברת חומר לארץ, וכן את הקושי להיכנס לאתרים שונים שבהם יערכו האירועים. דאגות אלה הן גם מנת חלקם של העיתונאים המקומיים והעיתונאים הזרים, השוהים דרך קבע בקאהיר. אולם הם כבר רגילים לכך. סיגנון עבודה זה הפך חלק מהווייתם היומיומית. בפעמים הקודמות לא יכלו העיתונאים הישראליים שביקרו בקאהיר, שלא לשים לב למבטי הלעג של העיתונאים השוהים בקביעות בקאהיר, למראה התרגזותם של הישראלים, שלא הצליחו להיכנס לאירוע זה או אחר, או שלא הצליחו להעביר דיווח בטלפון.

אולם בנסיעתו האחרונה של בגין לקאהיר חל שוני מוחלט. בכל הנוגע לעיתונאים הישראלים, לא היה זה בגלל השילטונות המצריים, או מפני שחלק מהעיתונאים כבר הכיר את מצריים. הסיבה היתה אחרת: מנהל לישכת העיתונות הממשלתית בירושלים, זאב חפץ, החליט לצרף למישלחת העיתונאים מישראל את עובדת לישכתו, הממונה בירושלים על הטיפול בכתבי החוץ, לינדה רמבאום.

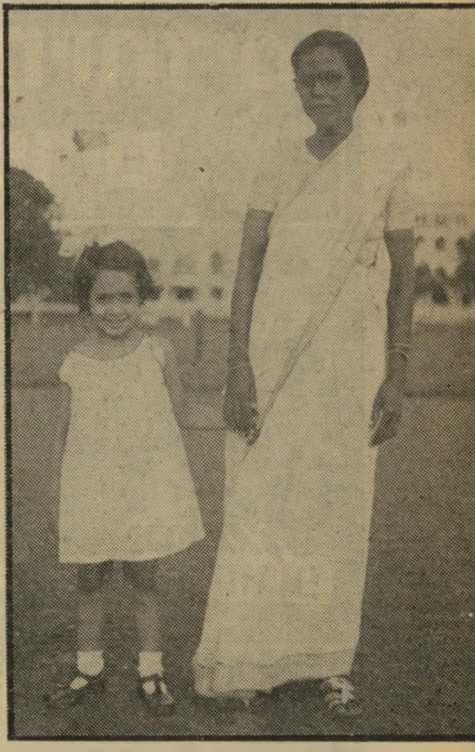
המפתחות שבידיה

לינדה, צעירה בת 26, בעלת יופי מזרחי-הודי ותנועות נמרצות, הצליחה לעשות מה שאף אחד לא הצליח לעשות לפניה במצריים: להפוך את חייהם של העיתונאים לחיים קלים, ממש כנהוג וכמקובל בכל בירה מערבית. לינדה, שלא היתה קודם לכן מעודה במצריים, השתלטה במהירות על העניינים. באירוע מסויים, כשהשוטרים המצריים לא התירו לעיתונאים להיכנס, הקימה לינדה קול צעקה עד לב השמיים. העיתונאים הישראליים נכנסו, ואילו עמיתיהם המצריים, שלא היה מי שיצעק למענם, נותרו בחוץ. כאשר כתב התקשה להשיג קשר לארץ, הצליחה לינדה, על-ידי חיוך וסבר פנים נעים, לשכנע את הטלפוניאית לתת לה

נחנו צריכים כאן אחת כזו. היא ממש אגדה. לעיתונאים הישראליים יש מול, הדוברים היו עיתונאים מצריים שני ראשי סוכנויות-ידיעות זרות גדולות בקאהיר. נושא התישבחות היתה עובדת לישכת העיתונות הממשלתית הישראליה, לינדה רמבאום.

העיתונאים הישראליים, שליוו את מנחם בגין במסעו לקאהיר, היו נרגשים מהי חוויות. הוותיקים שבהם, אלה שכבר ביקרו קודם לכן במצריים, היו לא רק נר-

לינדה עם המטפלת של ילדי מישפחת רמבאום בהודו. בגיל 16 היגרה לאוסטרליה.

המטפלת